

EIROPAS PARLAMENTS

2004

2009

Sesijas dokuments

A6-0013/2009

26.1.2009

ZIŅOJUMS

par otro stratēģisko pārskatu enerģētikas jomā
(2008/2239(INI))

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja

Referente: *Anne Laperrouze*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
PASKAIDROJUMS	18
ĀRLIETU KOMITEJAS ATZINUMS	21
KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	25

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par otro stratēģisko pārskatu enerģētikas jomā (2008/2239(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra paziņojumu „Otrais stratēģiskais pārskats enerģētikas jomā – ES energoapgādes un drošības un solidaritātes rīcības plāns” (COM(2008)0781) (turpmāk Otrais stratēģiskais enerģētikas pārskats),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra Zaļo grāmatu „Ceļā uz drošu, ilgtspējīgu un konkurētspējīgu enerģētikas tīklu” (COM(2008)0782),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra ziņojumu par Eiropas enerģētikas tīklu programmas īstenošanu laikposmā no 2002. līdz 2006. gadam (COM(2008)0770),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra paziņojumu attiecībā uz 2004. gada 26. aprīļa Direktīvu 2004/67/EK par pasākumiem, lai nodrošinātu dabasgāzes piegādes drošību (COM(2008)0769),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves (COM(2008)0775),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra paziņojumu „Energoefektivitāte: kā sasniegt plānotos 20 %” (COM(2008)0772),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par ēku energoefektivitāti (pārstrādātā versija) (COM(2008)0780),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par enerģijas un citu resursu patēriņa norādīšanu ražojumiem, kas saistīti ar energopatēriņu, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm (pārstrādātā versija) (COM(2008)0778),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par riepu marķēšanu attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti un citiem būtiskiem parametriem (COM(2008)0779),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra paziņojumu „Koģenerācija kā enerģijas taupīšanas līdzeklis Eiropā” (COM(2008)0771),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “ Jūras vēja enerģija — kā rīkoties, lai sasniegtu enerģētikas politikas mērķus laikposmā līdz 2020. gadam un pēc tā” (COM(2008)0768),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra paziņojumu „Kodolenerģētikas paraugprogrammas atjauninājums otrā enerģētikas stratēģiskā pārskata kontekstā” (COM(2008)0776),

- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 10. janvāra paziņojumu „Globālo klimata pārmaiņu ierobežošana līdz 2 grādiem pēc Celsija — līdz 2020. gadam un pēc tam īstenojamie pasākumi” (COM(2007)0002),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 23. janvāra paziņojumu „20 un 20 līdz 2020. gadam — Eiropas iespējas saistībā ar klimata pārmaiņām” (COM(2008)0030),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 23. janvāra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšanu (COM(2008)0019),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 26. novembra paziņojumu „Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns” (COM(2008)0800),
- ņemot vērā 2006. gada 4. aprīļa Eiropas Parlamenta kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumu, ar ko nosaka pamatnostādnes Eiropas enerģētikas tīkliem un atceļ Lēmumu 96/391/EK un Lēmumu Nr. 1229/2003/EK ¹,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 10. maija rezolūciju par Eiropas Atomenerģijas kopienas darbības novērtēšanu — “Eiropas kodolenerģētikas politikas 50 gadi” ²,
- ņemot vērā 2007. gada 25. septembra rezolūciju par Eiropas atjaunojamo enerģijas avotu ceļvedi ³,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 26. septembra rezolūciju par virzību uz kopēju Eiropas ārpolitiku enerģētikas jomā ⁴,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 24. oktobra rezolūciju par konvencionālajiem enerģijas avotiem un energotehnoloģiju ⁵,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 31. janvāra rezolūciju par energoefektivitātes rīcības plānu — potenciāla izmantošana ⁶,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 13. marta rezolūciju par Pasaules energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas fondu ⁷,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. jūlija rezolūciju par Eiropas energotehnoloģiju stratēģisko plānu ⁸,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 18. jūnija nostāju attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2003/54/EK par

¹ OV C 293 E, 2.12.2006., 114. lpp.

² OV C 76 E, 27.3.2008., 114. lpp.

³ OV C 219 E, 28.8.2008., 82. lpp.

⁴ OV C 219 E, 28.8.2008., 206. lpp.

⁵ OV C 263 E, 16.10.2008., 424. lpp.

⁶ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0033.

⁷ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0096.

⁸ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0354.

kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu ¹,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. jūlija nostāju attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2003/55/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu ²,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 18. jūnija nostāju attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1228/2003 par nosacījumiem attiecībā uz pieeju tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā ³,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. jūlija nostāju attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1775/2003 par nosacījumiem attiecībā uz pieeju tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā ⁴,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 18. jūnija nostāju attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Energoregulatoru sadarbības aģentūru ⁵,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 18. novembra rezolūciju par atbalstu ilgtspējīgas enerģijas ražošanas no fosilā kurināmā agrīniem demonstrējumiem ⁶,
 - ņemot vērā 2007. gada 8. un 9. marta Eiropadomes prezidentūras secinājumus,
 - ņemot vērā 2008. gada 13. un 14. marta Eiropadomes prezidentūras secinājumus,
 - ņemot vērā 2008. gada 15. un 16. oktobra Eiropadomes prezidentūras secinājumus,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas atzinumu (A6-0013/2009),
- A. tā kā visās Eiropas Savienības enerģētikas politikas jomās vienoti jācenšas sasniegt trīs galvenos un vienlīdz svarīgos mērķus, proti, piegāžu drošību, dalībvalstu solidaritāti, klimata pārmaiņu ierobežošanu, tostarp stingru nodošanos Eiropas Savienības mērķiem un to īstenošanai, kā arī konkurētspēju;
- B. tā kā tikai krasi izmainot ES enerģētikas politiku, iespējams sasniegt iepriekš minētos trīs mērķus, vienlaikus meklējot risinājumus nodarbinātības jautājumiem, kā arī sociālā, vides un ekonomiskā ziņā;
- C. tā kā Eiropas Savienības atkarība no konvencionālajiem enerģijas avotiem un nedaudziem enerģijas ražotājiem ir nopietns risks stabilitātei, labklājībai un energopiegāžu drošībai;
- D. tā kā energoefektivitātes palielināšanai ir jāierāda nozīmīga vieta centienos samazināt

¹ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0294.

² Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0347.

³ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0295.

⁴ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0346.

⁵ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0296.

⁶ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0545.

atkarību no enerģijas importa, palielināt konkurētspēju un apkarot klimata pārmaiņas;

- E. tā kā pašlaik vairumā nozaru ES enerģijas pieprasījums turpina pieaugt, neatļaujot būtiski izmantot energoefektivitātes potenciālu;
- F. tā kā Eiropas Savienība pašlaik importē 50 % no patērējamajiem energoresursiem un tā kā šī proporcija 2030. gadā varētu sasniegt 70 %;
- G. tā kā riski, kuri apdraud piegāžu drošību ES, palielinās, jo nav enerģētiskā ziņā apdomīgas ekonomikas redzējuma, kā arī saistībā ar zemajām investīcijām, jo īpaši vietējā un reģionālajā līmenī, kas visās enerģētikas un ar to saistītajās nozarēs izraisa jaudu saspringtību, pat nepietiekamību, radot īpašu nepieciešamību līdz 2030. gadam atjaunot elektrocentrāļu parku, kam vajadzīgi ieguldījumi apmēram EUR 900 miljardu apjomā;
- H. tā kā naftas un gāzes cenu pazemināšanās negatīvi ietekmē plānotos ieguldījumus, radot nepieciešamību atbalstīt ikvienu nozīmīgu infrastruktūras projektu, kas veicina ievērojama gāzes apjoma importu uz Eiropu, avotu un maršrutu diversifikāciju, kā arī tranzīta risku novēršanu;
- I. tā kā pašreizējā ekonomiskā krīze vēl vairāk traucē veikt ieguldījumus enerģētikas infrastruktūrā;
- J. tā kā, kaut gan Komisija paredz nākamo divdesmit gadu laikā konvencionālo avotu enerģijas pieprasījuma samazināšanos, Eiropai ir jāatbalsta visi plānotie ieguldījumi jaunās enerģijas importa infrastruktūrās; tā kā tas nodrošinās drošu pāreju uz jauno Eiropas enerģētikas sistēmu, kuras īstenošanu paredzēts uzsākt līdz 2020. gadam;
- K. tā kā no 2030. gada, lai visā pasaulē mazinātu galveno risku – fosilā kurināmā nepietiekamību– ES jāizstrādā un jāplāno jaunas konkurētspējīgas, ilgtspējīgas, zemu oglekļa emisiju tehnoloģijas, vienlaikus ievērojami samazinot savu enerģijas patēriņu;
- L. tā kā Eiropai steidzami nepieciešams sagatavot nozīmīgus ieguldījumus tīklos un pabeigt iekšējā enerģijas tīkla izveidošanu, un tā kā ir jāveicina vairākas tālredzīgas iniciatīvas, piemēram, Eiropas pārvades sistēmas operatora un vienota Eiropas gāzes sadales tīkla izveide;
- M. tā kā enerģētikas nozarei un ieguldījumiem enerģētikas infrastruktūrā ir nepieciešami stabili reglamentējošie noteikumi un ciešāka valstu regulatoru sadarbība;
- N. tā kā enerģētikas tīklu attīstība ir būtiska, lai uzlabotu piegāžu drošību, kurai ir jāpiešķir nozīmīga vieta Eiropas enerģētikas politikas prioritāšu vidū;
- O. tā kā elektrības un gāzes nozarēm ir vajadzīga reglamentējošo noteikumu stabilitāte un paredzamība, ir jāpiešķir spēcīgas pilnvaras Energoregulatoru sadarbības aģentūrai („Aģentūrai”), lai veicinātu valstu reglamentējošo noteikumu saskaņošanu un novērstu nenoteiktību, ko varētu radīt komitoloģijas procedūra;
- P. tā kā, lai sekmētu piegāžu drošības mērķu sasniegšanu, jāizmanto Eiropas Savienības konvencionālie vietējie resursi valstīs, kur tie ir pieejami saskaņā ar valstu un Kopienas

vides tiesību aktiem,

1. aicina dalībvalstis uzskatīt šo enerģētikas politikas stratēģisko pārskatu par pamatu Eiropas Savienības enerģētikas politikas īstenošanai un tālejoša rīcības plāna 2010.-2012. gadam izstrādāšanai;
2. apstiprina noteikto trīskāršo mērķi līdz 2020. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas par 20 % un starptautiska nolīguma noslēgšanas gadījumā — par 30 %, samazināt enerģijas patēriņu vismaz par 20 % un palielināt atjaunojamo energoavotu gala enerģijas patēriņu vismaz līdz 20 %; aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis kļūt par energoefektīvākajām ekonomikām, lai aktīvi veicinātu mērķa sasniegšanu klimata pārmaiņu ierobežošanā līdz 2 grādiem pēc Celsija; aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis līdz 2050. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas par 60–80 %; aicina Komisiju, apspriežoties ar visām ieinteresētajām pusēm, sagatavot iespējamus enerģētikas scenārijus, kuros parādītu šo mērķu sasniegšanas veidus un izklāstītu galvenās tehniskās un ekonomiskās hipotēzes;
3. aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis pieņemt kā mērķi energoefektivitātes pieaugumu par 35 % un atjaunojamo energoavotu daļas palielināšanu par 60 %;
4. aicina Komisiju atbalstīt visus plānotos ieguldījumus jaunajās enerģijas importa infrastruktūrās un atjaunojamās enerģijas tehnoloģijās, lai cīnītos pret naftas un gāzes cenu pazemināšanos, kas negatīvi ietekmē plānotos ieguldījumus;

Eiropas enerģētikas politika

5. ņemot vērā pieaugošos draudus enerģētikas drošībai Eiropas Savienībai, aicina dalībvalstis panākt vienotu nostāju; atzīst, ka to pašreizējā prakse ir gluži pretēja šai vēlmei; uzskata, gan piegāžu drošības, gan solidaritātes un starptautiskajam regulējumam veltīto sarunu efektivitātei ir nepieciešams, lai Komisija ierosinātu Padomei un Eiropas Parlamentam izstrādāt tādu Eiropas Savienības enerģētikas politiku, kurā pienācīgi ievērota Eiropas Savienības un dalībvalstu kompetence – starptautiskās attiecības, energoefektivitāte, klimata pārmaiņu novēršana, iekšējā tirgus tālāka attīstība, sarunas par starptautisku līgumu noslēgšanu, paredzamā attīstība, dialogs ar ražotājiem, tranzīvalstīm, pētījumi enerģētikas jomā un energoapgādes dažādošana;
6. aicina Komisiju sniegt ieguldījumu vienotas Eiropas nostājas veidošanā attiecībā uz trešo valstu ražotājiem, attīstot efektīvu savstarpēji izdevīgu atkarību, un atbalstīt ES uzņēmumu tirdzniecības spēju salīdzinājumā ar trešo valstu valsts uzņēmumu tirdzniecības spēju;
7. uzskata, ka solidaritātei enerģētikas jomā jāklūst par svarīgu Eiropas Savienības mērķi Eiropas, reģionu un bilaterālā līmenī un ka energoresursu piegādes apdraudējums kādā dalībvalstī rada apdraudējumu visai ES;

8. uzsver vietējo iniciatīvu nozīmīgumu klimata pārmaiņu apkarošanā; atbalsta pasākumus, kas paredz veicināt energoefektivitāti un atjaunojamus enerģijas avotus, piemēram, ar kohēzijas politiku saistītas finansēšanas programmas vai vides nodokļus, vai „Pilsētu mēru pakta” ieguldījumu un šajā sakarībā atbalsta ideju par salu pakta paraugprakses izplatīšanai un tādu kopienu un pilsētu panākšanai, kuras ļoti efektīvi izmanto enerģiju un atjaunojamus enerģijas avotus;
9. uzskata, ka atbilstīgas Eiropas enerģētikas politikas pamatā ir jābūt līdzsvarotam enerģijas apvienojumam, kuru veido oglekli nesaturošu enerģijas avotu un fosilo kurināmo, kas rada vismazāk emisiju, izmantošana, kā arī jaunās tehnoloģijas, ar kurām ievērojami samazina siltumnīcefekta gāzu emisijas no cietā fosilā kurināmā;
10. uzskata, ka uzdevumu sadale starp uzņēmumiem un politisko lēmumu pieņēmējiem ir pierādījusi savu lietderību, kā rezultātā uzņēmumi uzņemas atbildību par piegāžu drošību, un tādēļ principā tā ir jā saglabā; ņemot vērā aizvien lielākās problēmas visā pasaulē aicina politisko lēmumu pieņēmējus turpmāk pieņemt vairāk papildu pasākumus biznesa darbībām;
11. atgādina dalībvalstu apņemšanos, parakstot Lisabonas līgumu, apkarot klimata pārmaiņas un izrādīt enerģijas solidaritāti enerģijas krīzes laikā;
12. uzskata, ka Lisabonas līguma ratificēšana pastiprinās centienus izveidot kopīgu Eiropas enerģētikas politiku;

Piegāžu drošība

13. atzinīgi vērtē rīcības plānu Eiropas Savienības enerģētikas drošības un solidaritātes jomā;

Nepieciešamo infrastruktūru attīstība ES vajadzību apmierināšanai

14. atzīmē ievērojamu kavēšanos prioritāro un Eiropas Savienībai svarīgo transporta un energotīklu īstenošanā; uzsver, ka nepietiekamās investīcijas palēnina iekšējā tirgus labu darbību, kā arī to, ka visās ar enerģiju saistītās nozarēs jaudas ir pārslogotas, pat nepietiekamas; piebilst, ka nozares atbildība par to ir tikai daļēja, un aicina dalībvalstis labāk iesaistīt pilsoņus, īpaši informējot viņu par jaunu infrastruktūras un ražošanas projektu nepieciešamību; tādēļ aicina valsts regulējošās iestādes darīt visu iespējamo lēmumu pieņemšanas jomā, lai paātrinātu ieguldījumus;
15. norāda, ka Eiropadome noteica mērķi panākt 10 % gāzes un elektroenerģijas starpsavienojumu kapacitāti starp dalībvalstīm;
16. atzinīgi vērtē nodomu palielināt Eiropas Savienības finansējumu, lai sekmētu investīcijas tīklos; ar interesi atzīmē Komisijas ierosinājumu atbilstīgi Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānam no 2008.g./2009.g. neizmantotā budžeta piešķirt EUR 5 miljardus īpaši jaunajiem enerģijas savienojumiem; aicina pilnībā iesaistīties, pieņemot lēmumu par projektu galīgo sarakstu; uzskata, ka Eiropas Investīciju bankai ir jāpiešķir lielāka nozīme, nodrošinot finansējumu tādiem pasākumiem kā energoefektivitātes paaugstināšana,

atjaunojamo enerģijas avotu izmantošana un pētniecības un attīstības projekti;

17. aicina Komisiju un dalībvalstis aktīvi strādāt, lai palielinātu uzņēmēju skaitu enerģētikas tirgū, un jo īpaši, pieņemt pasākumus, kas sekmētu, lai mazi un vidēju uzņēmumi (MVU) ražotu enerģiju un ienāktu tirgū;
18. uzsver to starpsavienojumu attīstības nozīmību gāzes un elektroenerģijas jomā, kas šķērso Centrāleiropu, Dienvidaustrumeiropu pa Ziemeļu–Dienvidu asi, atgādinot, ka Baltijas jūras reģiona tīklus ir jāattīsta tālāk un jāiekļauj Rietumeiropas enerģētikas tīklā; uzsver, ka īpašu uzmanību jāvelta Baltijas savienojumu plānam, kas attieksies uz gāzi, elektroenerģiju un krājumiem 2009. gadā; atbalsta arī starpsavienojumu būvniecību līdz salām, attāliem un izolētiem reģioniem Eiropas Savienībā;
19. līdzīgu iemeslu dēļ prasa attīstīt tālāk starpsavienojumus Dienvidrietumeiropā īpaši no Ibērijas pussala uz Francijas ziemeļu daļu;
20. atgādina, ka starp daudzām valstīm jau pastāv pārrobežu savienojumi; konstatē arī, ka reģionālās iniciatīvas (piemēram, Piecpusējais forums) ir radušas praktiskus risinājumus, kas paātrina iekšējā tirgus integrācijas pabeigšanu; mudina par šīm iniciatīvām atbildīgos turpināt šo veiksmīgo darbu;
21. atzinīgi vērtē nozares iniciatīvas, kas ar pārrobežu projektu palīdzību dod ieguldījumu elektroenerģijas iekšējā tirgus izveides pabeigšanā;
22. aicina Komisiju ierosināt atbilstīgus pasākumus, lai veicinātu starpsavienojumus un elektrotīklu attīstību, lai ļautu optimāli integrēt un līdzsvarot svārstīgo atjaunojamās enerģijas ražošanu uz krasta un piekrastē;
23. atzinīgi vērtē ierosinājumu iesniegt Ziemeļjūras piekrastes tīkla plānu, lai izmantotu milzīgo vēja enerģijas potenciālu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Eiropas superelektrotīkla radīšanu, savienojot Ziemeļjūras, Vidusjūras un Baltijas jūras reģionu tīklu infrastruktūru;
24. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt atbilstīgus noteikumus un nediskriminējošu piekļuvi jaunajai infrastruktūrai, piemēram, energotīklam Ziemeļjūrā;
25. pauž atbalstu projektiem, lai dažādotu apgādes avotus un piegādes ceļus, īpaši dienvidu gāzes koridora attīstībai, tostarp „Nabucco”, Turcijas, Grieķijas un Itālijas gāzes starpsavienojumu projektam un „South Stream” projektam; uzsver nepieciešamību strādāt ar iesaistītajām valstīm, īpaši Kaspijas jūras reģiona valstīm; uzskata, ka liela nozīme ir tam, ka ilgākā termiņā, ja politiskie apstākļi to atļauj, piegādēm no citām reģiona valstīm, piemēram, Uzbekistānas un Irānas, ir jābūt vēl vienam nozīmīgam ES apgādes avotam;
26. ņemot vērā vietējās dabasgāzes ražošanas lejupslīdi un enerģiju apvienojuma izmaiņas daudzās dalībvalstīs, ierosina visu pašlaik plānoto dabasgāzes un elektrības infrastruktūras projektu ātru īstenošanu, lai nodrošinātu, ka nākotnē joprojām būtu iespējams apmierināt pieprasījumu;
27. uzskata, ka attiecības un partnerattiecības ar galvenajiem enerģijas piegādātājiem, tranzītvalstīm un patērētājvalstīm ir svarīgas un tās ir jāpadziļina; tomēr norāda, ka šo

attiecību un partnerības padziļināšana nekādā gadījumā nedrīkst norītēt, pārkāpjot Eiropas Savienības pamatvērtības, īpaši saistībā ar cilvēktiesību ievērošanu; šajā sakarībā uzsver, ka uzticības, kā arī dziļāku un juridiski saistošāku sakaru veidošanai starp Eiropas Savienību un ražotājvalstīm un tranzītvalstīm ir jānorīt līdz ar demokrātijas, cilvēktiesību un tiesiskuma veicināšanu un ievērošanu; prasa izstrādāt un pieņemt politiku un konkrētus pasākumus šo mērķu sasniegšanai;

28. uzskata, ka visām dalībvalstīm tieši vai caur citām dalībvalstīm, pamatojoties uz solidaritātes vienošanos, jābūt pietiekamai sašķidrinātas dabasgāzes (SDG) kapacitātei, kas ietver sašķidrināšanas iekārtas ražotājvalstīs, kā arī SDG terminālus un kuģus, uz kuriem notiek tās pārveidošana atpakaļ gāzveida stāvoklī ES; uzskata, ka jaunie SDG termināli būtu jāuzskata par Eiropas Savienības nozīmes projektiem, ņemot vērā to būtisko ieguldījumu piegādes ceļu dažādošanā;
29. prasa Komisijai sniegt visu iespējamo atbalstu ieguldījumiem stratēģiski nozīmīgu gāzes krātuvju būvniecībā, jo tās ir svarīga Eiropas energoapgādes drošības sastāvdaļa;
30. uzskata, ka naftas rafinēšanas jaudas ir būtisks papildu faktors Eiropas Savienības energoapgādes drošības nodrošināšanā; piebilst, ka tāpēc svarīgi ir uzlabot pieprasījuma-piedāvājuma līdzsvara pārredzamību, lai nodrošinātu Eiropas Savienības vajadzībām atbilstīgas rafinēšanas jaudas, jo īpaši ņemot vērā bažas par iespējami nepietiekamu dīzeļdegvielas pieejamību nākotnē;
31. saskaņā ar Eiropas enerģētikas solidaritātes principu cenšas nodrošināt piegāžu un enerģētikas drošību Baltijas jūras reģionam ekonomiskās recesijas apstākļos;

Enerģijas iekšējais tirgus

32. aicina Komisiju un dalībvalstis ilgākam laikam noteikt stratēģiskos virzienus, mudinot privātos rūpniecības nozares pārstāvjus piedalīties to īstenošanā, ievērojot tirgus mehānismu un regulēšanas līdzsvaru;
33. uzsver, ka ir svarīgi izveidot skaidru un stabilu tiesisko regulējumu, pirms Parlamenta likumdošanas pilnvaru beigām pabeidzot sarunas par energoresursu iekšējā tirgus tiesību aktu paketi; atbalsta neatkarīgas Aģentūras izveidi, kā paredzēts priekšlikumā regulai, ar ko izveido Energo regulatoru sadarbības aģentūru, ar stiprām un neatkarīgām pilnvarām, tostarp attiecībā uz piegāžu drošību un tīkliem; aicina dalībvalstis veicināt trešās enerģētikas paketes īstenošanu, jo īpaši sākt sadarbību, lai veicinātu reģionālo un divpusējo solidaritāti ar mērķi nodrošināt drošu piegādi iekšējā tirgū;
34. prasa dalībvalstīm un Komisijai izstrādāt nozīmīgas investīcijas tīklos un pabeigt iekšējā tirgus izveidi ar dažām tālejošām iniciatīvām, piemēram, Eiropas pārvades sistēmas operatoru un vienota Eiropas dabasgāzes sadales tīkla izveidi;
35. aicina Komisiju izvirzīt mērķi līdz 2020. gadam attīstīt un pabeigt viedu starpsavienojumu elektrotīklu, kas ir svarīgs faktors 2020. gada mērķu sasniegšanai;

36. aicina dalībvalstis sadarboties Eiropas Savienības stratēģiskā plāna izstrādāšanā, lai plānotu nepieciešamās daudzgadu investīcijas, lai apmierinātu vajadzības elektroenerģijas ražošanas jomā, pamatojoties uz vajadzību izpēti enerģētikas jomā vidējā termiņā; uzskata, ka gāzes nozarē ir jāparedz norādošs daudzgadu plāns, lai sniegtu vispārēju pārskatu par ieguldījumu nepieciešamību Eiropas līmenī;
37. aicina dalībvalstis un attiecīgās ieinteresētās aprindas apspriest un saskaņot turpmākos plānus pārrobežu investīcijām infrastruktūrā (piemēram, tīkli, cauruļvadi un spēkstacijas) ar attiecīgajām pusēm visās valstīs, uz kurām plānotās investīcijas varētu atstāt ietekmi, lai maksimāli izmantotu pieejamos līdzekļus; uzskata ka Infrastruktūras koordinācijas grupas izveide Eiropas līmenī palīdzētu koordinācijas darbā, un šī grupa varētu piedalīties 10 gadu tīkla attīstības plāna izstrādē, kas ierosināts iekšējā enerģijas tirgus paketē;
38. uzsver, ka iekšējā tirgus izveides pabeigšana būs veiksmīga, ja tiks novākti šķēršļi ieguldījumiem un būs uzbūvēti fiziskie savienojumi, kas saista visas dalībvalstis vienā kopējā enerģētikas tīklā, un ja tirgus ļaus turpmāk izvairīties no enerģijas cenu svārstībām un visiem enerģijas ražotājiem nodrošinās godīgus tirgus nosacījumus, bet jauniem enerģijas ražotājiem un tehnoloģijām piekļuvi un integrāciju; uzsver, ka nesēn pārskatītā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā¹, saprotamā un paredzamā veidā sniedz CO₂ novērtējumu

Ārējās attiecības enerģētikas jomā

39. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par Otro stratēģisko enerģētikas pārskatu un jo īpaši tās priekšlikumus attiecībā uz ārējās enerģētikas politiku, kuri lielā mērā sakrīt ar iepriekš minēto Parlamenta 2007. gada 26. septembra rezolūciju; pauž neapmierinātību, ka trūkst detalizētu priekšlikumu, un atkārtoti uzsver, ka vēl jāpalielina Eiropas Savienības centieni izstrādāt saskaņotu un efektīvu kopēju Eiropas ārpolitiku enerģētikas jomā, no jauna pievēršoties valstīm, kurās ražo enerģiju;
40. atgādina, ka Eiropas Savienība, pat vērienīgi un radikāli īstenojot energoefektivitātes un enerģijas taupīšanas plānus, iespējams, vidējā termiņā būs atkarīga no fosilajiem energoresursiem, ko piegādā trešās valstis; tāpēc prasa pastiprināt dialogu ar ražotājām, tranzīta un citām patērētājām valstīm un, vispārīgāk raugoties, stiprināt starptautisko sadarbību, lai sekmētu pārredzamību pasaules energoresursu tirgos, un risināt ilgtspējīgas attīstības jautājumu;
41. norāda, cik liela nozīme ilgtermiņa piegāžu līgumiem ir ilgstošu, uz uzticību balstītu attiecību veidošanā starp ieguves valstīm un pircējvalstīm, kā arī nepieciešamo investīciju nodrošināšanā gan ieguves, gan pārstrādes nozarēs;
42. aicina Eiropas Savienību sadarboties ar Vidusjūras reģiona un ar Ziemeļāfrikas valstīm, ņemot vērā šo valstu lielo potenciālu energoresursu jomā un Āfrikas attīstības lielās iespējas; jo īpaši uzskata, ka jāpēta un jāveicina saules un vēja enerģijas izmantošana; tādēļ aicina „Barselonas procesā — Vidusjūras reģiona valstu savienība” iekļaut atjaunojamās enerģijas un energoefektivitātes kopējos mērķus;

¹ OVL 275, 25.10.2003., 32. lpp.

43. aicina Eiropas Savienību sadarboties ar Tuvo Austrumu valstīm, ņemot vērā šo valstu lielo potenciālu energoresursu jomā;
44. atbalsta nodomu, aizstājot 1997. gada Partnerības un sadarbības nolīgumu ar Krieviju, vienoties par plašu jaunu nolīgumu ar šo valsti, kas piegādā 42 % no Eiropas Savienībā importētās gāzes, kā arī 100 % no Bulgārijā, Slovākijā, Somijā un Baltijas valstīs importētās gāzes un ievēd Eiropas Savienībā 30 % no visas jēlnaftas un 15 % no visiem Eiropas Savienības pieprasītajiem naftas destilācijas produktiem; atzīmē, ka Eiropas Savienības un Krievijas attiecības pamatojas uz savstarpēju atkarību un tām ir pilnībā jāievēro Enerģētikas harta un tās tranzīta protokoli, kā to atzina *G8* augstākā līmeņa sanāksmē Heiligendammā;
45. uzsver nepieciešamību Eiropai pašreizējā dialogā ar Krieviju darba kārtībā iekļaut Ukrainu, ņemot vērā šīs valsts būtisko nozīmi tranzīta jomā;
46. mudina Komisiju piegāžu drošības nodrošināšanai apsvērt iespēju starp ES un Dienvidaustrumeiropu noslēgto Enerģētikas kopienas līgumu attiecināt uz citām trešām valstīm un izveidot jaunus reģionālos enerģijas tirgus, par paraugu izmantojot Dienvidaustrumeiropas Enerģijas kopienu ar tās kaimiņvalstīm, piemēram, Eiropas un Vidusjūras reģiona enerģētikas kopienu;
47. uzsver nepieciešamību iekļaut Turciju pašreizējā Kaspijas jūras valstu un Kaukāza reģiona dialoga programmā, ņemot vērā Turcijas lielo nozīmi tranzīta jomā; tajā pat laikā atgādina tās kā kandidātvalsts uzņemtās saistības savus tiesību aktus pielīdzināt *acquis communautaire*;
48. uzsver Melnās jūras reģiona stratēģisko nozīmi Eiropas Savienības energoapgādes drošībai un enerģijas piegāžu dažādošanai;
49. aicina dalībvalstis saistībā ar pašreizējiem un turpmākiem asociācijas un sadarbības nolīgumiem pastiprināt sadarbību enerģētikas jomā ar Latīņamerikas valstīm;
50. aicina dalībvalstis izmantot eiro kā starptautisko attiecību strukturēšanas instrumentu finanšu jomā, lai mazinātu svārstības, ko izraisa naftas un gāzes iepirkuma apmaksa; aicina Eiropas Savienību padziļināti izskatīt jautājumu par ārvalstu investīcijām Eiropas Savienības enerģētikas nozarē, piemērojot savstarpīguma klauzulu;
51. aicina Komisiju analizēt dažādus veidus, kā varētu samazināt naftas un gāzes cenu nepastāvību; jo īpaši atzīmē pārredzamības un brīvu ražošanas jaudu, kā arī finanšu spekulāciju kā katalizatora ietekmi uz cenu veidošanos tirgū; ekonomisku apsvērumu dēļ noraida stratēģisko naftas krājumu izmantošanu cenu svārstību samazināšanai;
52. aicina dalībvalstis stiprināt un saskaņot darbību piegādes ceļu jo īpaši jūras ceļu drošībai;
53. aicina dalībvalstis noteikt labākās starptautiskās prakses un stiprināt sadarbību tehnoloģiju jomā ar attiecīgajām valstīm, lai varētu vairoz zināšanas un pieredzi šajā jomā; it īpaši aicina dalībvalstis stiprināt sadarbību tehnoloģiju jomā ar Japānu, kas ir pilnīgi atkarīga no energoresursu piegādēm, un kura ir izveidojusi pasaulē visefektīvākās energosistēmas;

54. norāda, ka Ķīnas pieaugošais energopatēriņš un siltumnīcefekta gāzu emisijas rada milzīgus uzdevumus saistībā ar vides mērķiem un energoapgādes drošību; aicina uzlabot ES un Ķīnas sadarbību, lai veicinātu zemu oglekļa emisiju tehnoloģiju nodošanu, it īpaši veicinot energoefektivitāti un atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu; uzsver, ka oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas (CCS) tehnoloģiju attīstīšana un ieviešana Ķīnā ir ļoti svarīga, ņemot vērā akmeņogļu izmantošanas apmēru tās ekonomikā;
55. atzīmē ES un OPEC (Naftas eksportētājvalstu organizācijas) dialoga nozīmi enerģētikas jomā un mudina Komisiju padziļināt šajā jomā dialogu ar Norvēģiju;

Krīzes reaģēšanas mehānismi un naftas un gāzes krājumu pārvaldība

56. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu pārskatīt Padomes 2006. gada 24. jūlija Direktīvu 2006/67/EK, ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves (kodificēta versija)¹, un iesaka publicēt iknedēļas, nevis ikmēneša datus, lai tirgu padarītu pārredzamu un izvairītos no nesamērīgas reakcijas uz situāciju ASV;
57. ņemot vērā neseno gāze krīzi starp Ukrainu un Krieviju, kas negatīvi ietekmēja Eiropas Savienības teritoriju, atzinīgi vērtē Komisijas nolūku uzlabot sistēmu, kas ieviesta ar Padomes 2004. gada 26. aprīļa Direktīvu 2004/67/EK par pasākumiem, lai nodrošinātu dabasgāzes piegādes drošību², un aicina Komisiju līdz 2009. gada beigām iesniegt šīs direktīvas grozījumu, kas saskanētu ar to, kas ierosināts iepriekš minētajā Paziņojumā COM(2008)0769;
58. uzsver, ka Padomes Direktīvas 2004/67/EK pārskatīšanas pamatelementiem ir jābūt obligātiem un tajos jāiekļauj efektīvi valstu un ES ārkārtas rīcību plāni, kuros cita starpā noteikts kopīgs paziņojums par ārkārtas situāciju, pieejamo piegāžu un infrastruktūras jaudas sadale starp skartajām valstīm, saskaņota nosūtīšana, ārkārtas pasākumu uzsākšana neskartajās vai mazāk skartajās valstīs, lai palielinātu gāzes daudzumu, kas pieejams skartajos tirgos; uzskata, ka ir būtiski uzlabot tirgus darbību, pastiprinot pārredzamību, kā arī palielinot gāzes pieejamību tirgū; aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis attīstīt tādas gāzes krātuves, no kurām gāzi var saņemt ātri;
59. iesaka labāk izmantot informācijas tehnoloģijas pilnīgas vai daļējas piegāžu pārtraukšanas gadījumos krīzes laikā, uzskata, ka šai nolūkā regulatora pārraudzībā varētu īstenot mehānismu, kas pēc kolektīva lēmuma pieņemšanas, varētu samazināt patēriņu;

Energoefektivitāte

60. uzskata, ka mērķis līdz 2020. gadam uzlabot energoefektivitāti par vismaz 20 % ir prioritāte, lai sekmētu ilgtspējīgas attīstības un konkurētspējas mērķu sasniegšanu, kā arī efektīvākais un rentablākais līdzeklis enerģētikas drošības palielināšanai; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis nekavējoties pieņemt juridiski saistošu energoefektivitātes mērķi

¹ OV L 217, 8.8.2006., 8. lpp.

² OV L 127, 29.4.2004., 92. lpp.

— līdz 2020. gadam samazināt energoresursu patēriņu vismaz par 20 %; aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt izpratnes veicināšanas kampaņas un padarīt pieejamu praktisku informāciju par energoefektivitātes risinājumiem un arī uzlabot izglītību un veicināt skolu un universitāšu apmācības programmas enerģētikas jomā visā Eiropas Savienībā;

61. uzsver, ka dalībvalstīm un Komisijai ir svarīgi stingri un laikus ieviest tiesību aktus enerģijas ietaupījumu un energoefektivitātes jomā un nodrošināt to izpildi; uzsver, cik būtiski ir pieņemt obligātos publiskā iepirkuma pasākumus Kopienas un dalībvalstu līmenī, lai veicinātu pieprasījumu pēc inovatīviem ražojumiem un pakalpojumiem, kas uzlabos energoefektivitāti; tādēļ aicina izvēlēties progresīvu pieeju nākamajā likumdošanas procesā enerģijas ietaupījumu un energoefektivitātes jomā (it īpaši ēkās, ražošanas un transporta nozarē, kā arī saistībā ar pilsētplānošanu un ierīcēm);
62. atzinīgi vērtē Komisijas nolūku uzmanīgi sekot koģenerācijas idejas attīstībai un aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus turpmākajiem atbalsta pasākumiem kā daļu no Energoefektivitātes rīcības plāna pārskatīšanas 2009. gadā; atgādina Komisijai, ka koģenerācijas galvenie mērķi ir ietaupīt primāro enerģiju, nodrošināt rentabilitāti un piegāžu drošību, neatkarīgi no izmantotās tehnoloģijas; uzskata, ka tirgus pats nodrošinās to, ka tiek izstrādātas un izvēlētas efektīvākās tehnoloģijas; atbalsta to, ka tiek veicināta un finansēta stratēģijas izstrāde infrastruktūrai, piemēram, apkures un dzesēšanas tīkliem, kas izmanto vietējos resursus, piemēram, ģeotermisko enerģiju un koģenerēto siltumu;
63. atbalsta starptautisko partnerību sadarbībai energoefektivitātes jomā, lai sekmētu standartu vienādošanu un mudinātu sasniegt vērienīgus mērķus visā pasaulē;
64. aicina efektīvāk izmantot naftu, jo īpaši transporta nozarē, kas ir galvenā šī energoresursa izmantotāja; prasa vidējā termiņā (2020) nospraust vērienīgus mērķus degvielas patēriņa efektivitātes jomā transportlīdzekļiem, vienlaikus mudinot dalībvalstis pētīt iespējas izmantot alternatīvas degvielas un dzinēju tehnoloģijas, piemēram, elektriskos motorus, preču un cilvēku pārvadāšanai, īpaši pilsētu teritorijās; uzskata, ka Eiropas Savienības stratēģijā nozīmīga vieta būtu jāieņem izmantotā transporta veida nomaiņai uz videi draudzīgākiem transportlīdzekļiem, lai samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas transporta nozarē;
65. uzskata, ka Eiropas automobiļu ražošanas nozares inovatīva pieeja palīdzētu atgūt starptautiskos tirgus, it īpaši no Āzijas ražotājiem;
66. pauž nožēlu, ka pārvadājumi pa dzelzceļu ir tikai 10 % no Eiropas kopējiem preču pārvadājumiem; aicina dalībvalstis labāk izmantot dzelzceļa transportu un ūdensceļus; aicina vairāk censties izveidot optimālu dzelzceļa transporta, ūdens transporta un autotransporta kombināciju;
67. uzsver, cik būtiski ir pieņemt vajadzīgos politikas pasākumus, lai uzlabotu gan esošo, gan jauno elektroiekārtu energoefektivitāti;

Labāka vietējo resursu izmantošana un labāka tehnoloģija ES

68. uzskata, ka atjaunojamie energoresursi, piemēram, vēja, biogāzes, saules, ūdens enerģija, biomasas, ģeotermālā enerģija un jūras resursi nākotnē būs visnozīmīgākie iespējamie

energoresursi Eiropas Savienībā, kas var sekmēt enerģijas cenu stabilizāciju un palīdzēt cīnīties pret pieaugošo atkarību enerģētikas jomā, un atzinīgi vērtē iniciatīvu paziņojumam par šķēršļu novēršanu atjaunojamo enerģijas avotu jomā; šajā kontekstā uzsver, ka ikvienai jaunai iniciatīvai būtu jāparedz spēkā esošo projektu atlikšana;

69. uzskata, ka vietējo fosilo resursu izmantošana, it īpaši krasta un jūras dabasgāzes atradņu izmantošana var palīdzēt stiprināt Eiropas enerģētikas neatkarību, un tādēļ šādas atradnes pēc iespējas jāattīsta saskaņā ar valsts un Eiropas tiesību aktiem vides jomā; prasa dalībvalstīm un Komisijai nodrošināt pareizu normatīvo līdzsvaru starp ekoloģisko drošību un ražošanas iespējām Eiropas Savienības teritorijā gan uz sauszemes, gan jūrā;
70. atgādina, ka, ņemot vērā atjaunojamo energoresursu nepārtraukto plūsmu, ir svarīgi palielināt elektrisko tīklu starpsavienojumu jaudu Kopienas līmenī, vienlaikus īpašu uzmanību pievēršot tām dalībvalstīm un reģioniem, kas Eiropas Savienības enerģijas tirgū ir izolētākie, lai dalībvalstu rīcībā būtu vajadzīgie līdzekļi atjaunojamo energoresursu mērķa (20 %) sasniegšanai līdz 2020. gadam;
71. aicina Komisiju, dalībvalstis un vietējās varas iestādes radikāli mainīt attiecības starp lauksaimniecības un enerģētikas nozarēm, izstrādājot plānu par ēku jumtu aprīkošanu ar atjaunojamās enerģijas iekārtām, piemēram, saules siltumenerģijas kolektoriem; aicina dalībvalstis un vietējās iestādes nodrošināt stimulus vietējā līmenī, lai veicinātu izlieto to eļļu izmantošanu un ilgtspējīgus vietējus biomasas resursus, vienlaikus nodrošinot pienācīgu līdzsvaru starp kultūrām enerģijas ražošanai un pārtikai;
72. mudina Komisiju iesniegt Parlamentam ziņojumu, norādot tehniskos šķēršļus un standartus, kas kavē MVU investīcijas enerģijas ražošanā un esošo tīklu izmantošanu šādi saražotas enerģijas izplatīšanai;
73. aicina Komisiju nostiprināt prioritāti, kas piešķirta pētniecībai un attīstībai elektroenerģijas uzkrāšanas jomā, uz IST balstītu dalīto ģenerēšanas iekārtu sasaistei („virtuālās spēkstacijas”), viedajiem tīkliem, un palielināt infrastruktūras jaudu, lai veicinātu atjaunojamo enerģijas avotu prioritāro pieslēgumu;
74. aicina Komisiju no jauna noteikt Eiropas politiku saistībā ar palīdzību attīstības jomā, iekļaujot jaunu enerģētikas sadaļu; uzskata šajā sakarā, ka saules enerģijas centrālu projekti Āfrikas Ziemeļos pirmām kārtām jāparedz vietējām vajadzībām;
75. atgādina, ka lignīts un ogles joprojām ir nozīmīga pārejas energoresursu daļa un lielo vietējo rezervju dēļ veido alternatīvu naftai un gāzei Eiropas Savienības piegāžu drošībā; tomēr uzsver, ka to CO₂ emisiju līmenis ir augstāks, nekā citiem primārajiem energoresursiem; tādēļ aicina samazināt šīs emisijas, nepārtraukti attīstot spēkstacijas, ieviešot oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas (CCS) tehnoloģijas, un aicina šajā sakarībā Komisiju apsvērt visas finanšu iespējas, lai līdz 2015. gadam uzceltu 12 demonstrācijas projektus;
76. atzīst, ka biomasas izmantošana modernās ogļu spēkstacijās jau ir nodrošinājusi 45 % efektivitāti un ka, izmantojot koģenerāciju, var sasniegt 90 % efektivitāti; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt stimulus, lai vairotu biogēno kurināmo izmantošanu fosilo kurināmo spēkstacijās;

77. piekrīt Komisijas veiktajai analīzei, saskaņā ar kuru ir svarīgi saglabāt kodolenerģijas daļu kopējā saražotajā enerģijā, un tādēļ ir svarīgi nekavējoties veicināt saskaņotas normatīvās un ekonomiskās sistēmas izveidi, lai atvieglotu lēmumu pieņemšanu par nepieciešamo investīciju piesaisti; aicina Komisiju izstrādāt konkrētu ceļvedi investīcijām kodolenerģētikā; uzskata, ka ir noteikti jāuzsāk bezaizspriedumu sabiedriskās apspriedes par šā enerģijas avota drošu izmantošanu; aicina Komisiju mudināt kaimiņvalstis katru reizi, kad kādā no šīm valstīm tiek plānota jauna kodolelektrostacija vai modernizēta kāda no vecajām, kā neatņemamu Kaimiņattiecību politikas daļu pieņemt *acquis communautaire* kodoldrošības jomā;
78. atgādina nozīmi, kas ir kodolenerģijai, kuru ražo 15 no 27 dalībvalstīm un izmanto vēl vairāk valstīs un kura apmierina apmēram vienu trešdaļu Eiropas Savienības elektroenerģijas pieprasījuma; atgādina arī par sešiem jauniem reaktoriem, ko pašlaik būvē četrās dalībvalstīs;
79. uzsver kodolenerģijas konkurētspēju, ko gandrīz neietekmē degvielas cenu svārstības, pateicoties degvielas, urāna,niecīgajai daļa kopējās izmaksās;
80. uzsver, ka Eiropas kodolrūpniecība ir pirmajā vietā pasaulē visās kodoldegvielas cikla tehnoloģijās, it īpaši bagātināšanā, kas ievērojami veicina ES apgādes drošību;
81. atzinīgi vērtē Komisijas parasti atbalstošo nostāju attiecībā uz kodolenerģiju; tomēr norāda, ka tā neatbilstoši risina jautājumu par radioaktīvo atkritumu galīgo apglabāšanu, lai gan tas ir ļoti svarīgi sabiedrībai; aicina attiecīgās dalībvalstis pastiprināt centienus, lai atrisinātu jautājumu par visu veidu radioaktīvo atkritumu galīgo apglabāšanu, bet īpaši pievērstos atkritumiem ar augstu radioaktivitāti;
82. uzskata, ka ir ļoti svarīgi pārliecināt Eiropas Savienības pilsoņus, ka Eiropas Savienībā kodolenerģijas izmantošana notiek pārredzami un drošības ziņā augstākajā tehnoloģiski iespējamā līmenī, jo īpaši attiecībā uz kodolatkritumu pārvaldību; atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir pieņēmusi jaunu priekšlikumu direktīvai, ar ko izveido Kopienas sistēmu kodoliekārtu drošībai; aicina Komisiju un Padomi kopīgi ar Starptautisko Atomenerģijas aģentūru izstrādāt modeļus un procedūras, lai novērstu, ka miermīlīga kodolenerģijas izmantošana noved pie kodolieroču izplatīšanas;
83. uzsver, ka Komisija ne Kopienas kodolenerģētikas paraugprogrammas atjauninājumā, ne Stratēģijas pārskatā nav pētījusi kodoltehnoloģiju attīstību līdz 2050. gadam, kā ieteikts Tehnoloģiskās platformas ilgtspējīgai kodolenerģijai atsauces dokumentā, ne arī ITER kontrolētās kodolsintēzes projekta nozīmi;

Ceļā uz 2050. gadu

84. aicina Komisiju un dalībvalstis veidot Eiropas Savienības enerģētikas politiku, kas ļautu masveida pāreju uz energoefektīvām tehnoloģijām ar zemu oglekļa emisijas līmeni, lai apmierinātu enerģijas patēriņa vajadzības; uzsver — ja energoefektivitāte un enerģijas taupīšana, tāpat kā atjaunojamo enerģijas avotu attīstības turpināšana joprojām būs prioritāte, vajadzību pēc zema emisijas līmeņa avotiem varēs apmierināt līdz 2050. gadam;

85. atgādina Komisijai un dalībvalstīm, ka, lai virzītu pāreju uz augsti energoefektīvu energosistēmu, būs vajadzīga sistēmiska pieeja, kas pamatojas uz dažādu nozaru sinerģiju; uzsver, ka būtiska nozīme ir visu pasākumu izvērtēšanai atkarībā no to ieguldījuma CO₂ emisiju samazināšanā; uzskata, ka šajā sakarā par prioritāti jāizvirza vietēju integrētu risinājumu attīstīšana;
86. uzskata, ka globālie un Eiropas ilgtermiņa uzdevumi enerģētikā un klimata pārmaiņu jomā ir unikāla iespēja veicināt jaunus uzņēmējdarbības modeļus dažādās ekonomikas jomās, lai paātrinātu videi nekaitīgu novatorismu un uzņēmējdarbību;
87. prasa Komisijai veikt vēja ģeneratoru attīstības projektu Ziemeļjūrā, kā arī saules enerģijas centrāļu projekta Āfrikā īstenojamības izpēti;
88. atbalsta politiskās dienaskārtības izstrādi līdz 2030. gadam saistībā ar enerģētikas tehnoloģiju stratēģisko plānu, kā arī ceļa karti politikai enerģētikas jomā 2050. gadā; tāpēc prasa Komisijai novērtēt dažādo enerģijas veidu attīstību pēc vairākiem scenārijiem, ņemot vērā to, kā attīstās pieprasījums pēc enerģijas, iespējamais energoresursus, ietekmi uz vidi, lēsto enerģijas cenu un CO₂;
89. prasa, lai ceļa karte virzītu energotehnoloģiju pētniecību un attīstību, kā arī izglītību atjaunojamo energoavotu un enerģijas uzkrājumu izmaksu samazināšanai, lai nodrošinātu ceturtās paaudzes kodolreaktoru un CCS sekmīgu darbību, jo īpaši, lai transporta nozarē rastu alternatīvu naftai, vienlaikus attīstot saules enerģijas izmantošanu, kas ir neizsīkstošs enerģijas avots;
90. atgādina nepieciešamību nepārtraukti sekmēt pētniecību par kodolatkritumu pārveidi un kodolsintēzi kā ilgtermiņa energoavotu;
- o
- o o
91. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem un valdībām.

PASKAIDROJUMS

Referents pieprasa, lai šis stratēģiskais enerģētikas pārskats veidotu pamatu Eiropas enerģētikas politikas īstenošanai, kam vienlaicīgi jāseko trīs galvenajiem mērķiem:

- piegādes drošībai un solidaritātei starp dalībvalstīm;
- cīņai pret klimata pārmaiņām: atgādinājums par 3x20 % mērķi 2020. gadam un par siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumu 50–80 % apmērā līdz 2050. gadam;
- ES ekonomiskajai izaugsmei: iegūt labāko cenu, izvairoties no cenu svārstībām.

Eiropas solidaritātei jāklūst par visaptverošu Eiropas principu enerģētikas jomā, jo kaitēt enerģijas piegādei vienai ES valstij nozīmē kaitēt visai ES.

Ilgtermiņa drošība rada satraukumu par fosilajiem energoresursiem — naftu un gāzi. Aizvien vairāk tiek atzīts, ka pasaulē saražotajam enerģijas apjomam būs grūti pārsniegt 100 miljonu barelu dienā (šobrīd 87), kamēr nepieciešamais daudzums 2030. gadā aprēķināts aptuveni 120 miljoni barelu dienā. Nākamās desmitgades laikā iespējama nopietna krīze.

Referents atzinīgi novērtē ideju palielināt Eiropas finansējumu, lai veicinātu investīcijas energoapgādes tīklos, tomēr atgādina, ka investori ir uzņēmumi, kas spēj nodrošināt tāda apmēra investīcijas un ka Eiropas investīciju apmērs šajā nozarē nebūtu lielāks par dažiem desmitiem miljonu latu, turpretim nepieciešamais investīciju apjoms prioritārajos tīklos ir miljardiem eiro; jāatbalsta tāda Eiropas fonda izveidošana, kas būtu paredzēts nekomerciālo risku garantēšanai noteiktos Eiropas nozīmes enerģijas ražošanas un transportēšanas projektos.

Referents atbalsta Baltijas reģiona plāna par gāzes, elektrības un uzglabāšanas jautājumiem plāna publicēšanu, kas paredz attīstīt un savstarpēji savienot infrastruktūras Baltijas zonā; atbalsta Dienvideiropas gāzes koridora attīstīšanu, kas ļautu piegādāt gāzi no Kaspijas jūras reģiona un Vidējiem Austrumiem, kā arī izsaka atbalstu ģenerālplānam attiecībā uz energotīklu Ziemeļjūrā, lai savienotu vairākus jūras vēja enerģijas projektus.

Pēc referenta domām, Komisijas pozitīvi novērtētā un Parlamenta aizstāvētā ideja par Eiropas pārvaldītāju, kas būtu pilnvarots pārvaldīt vienotu gāzes transporta tīklu visā ES, būtu ļoti izdevīgs risinājums.

Viņš atzinīgi vērtē jaunas paaudzes „savstarpējās enerģētiskās atkarības” klauzulas nolīgumos ar ražotājvalstīm ārpus Eiropas, ko Komisija piedāvājusi kā stratēģiju attiecībā uz Baltkrieviju, Kaspijas jūras reģiona valstīm un Naftas eksportētāju valstu organizācijas (OPEC) dalībniecēm.

Šobrīd ES importē 54 % no patērētās enerģijas, 2030. gadā šī attiecība varētu sasniegt 70 %.

Pat īstenojot ļoti ambiciozus un radikālus energoefektivitātes un enerģijas taupīšanas plānus, ES vienmēr būs atkarīga no fosilās enerģijas piegādātājiem, kas atrodas trešās valstīs. Tāpēc ir jāstiprina dialogs ar ražotājvalstīm Enerģijas Kopienas un Starptautiskā Enerģētikas foruma ietvaros, sevišķi attiecībā uz sadarbību ar tādiem partneriem kā Austrālija, Kanāda, Japāna un

ASV.

Tāpat referents piekrīt, ka ES sadarbojas ar Ziemeļāfrikas valstīm, ņemot vērā šo valstu nozīmīgo potenciālu attiecībā uz energoresursiem un Āfrikai nozīmīgas attīstības gadījumiem.

Vispār, lai nodrošinātu pārredzamību pasaules enerģijas tirgū un risinātu ilgtspējīgas attīstības jautājumu, nepieciešama starptautiska mēroga sadarbība, it īpaši ar tādām valstīm kā Ķīna un Indija.

Referents iesaka veidot mierīgāku dialogu ar Krieviju, kas ES piegādā 42 % no kopējā gāzes apjoma, proti, tā ir 100 % gāzes piegādātājs Polijā, Somijā un Baltijas valstīs. Referents uzskata, ka ES un Krievijas attiecības nosaka savstarpēja izdevīguma princips un sarunu turpinājumā ES vajadzētu atturēties prasīt Eiropas Enerģētikas hartas ratifikāciju, atgādinot Krievijas varas iestādēm viņu pievienošanās hartas principiem, kā arī principus, kas iekļauti tādos nolīgumos kā pievienošanās PTO, vai īpašās grūtības saistībā ar urāna bagātināšanu, kas rada nepieciešamību pēc īpašām sarunām starp ES, ASV un Krieviju.

Partnerattiecību ar Krieviju atjaunošanas sakarā ES vajadzētu padziļināt sadarbību tādās jomās kā energoefektivitāte, gāzes sadedzināšanas pārtraukšana, kas saistīta ar Krievijas naftas izstrādi un CO2 savākšanu un uzglabāšanu. Tāpat, lai virzītu Eiropas gāzes cauruļvada „Nabucco” projektu, būtu nepieciešams to īstenot sadarbībā ar Krieviju, lai izvairītos no divu konkurējošu gāzes cauruļvadu būves un būtu iespējams transportēt gāzi no Krievijas, Irānas vai Kaspijas jūras reģiona.

Referents uzsver Turcijas nozīmi, iekļaujot to Eiropas pastāvīgajā Kaspijas jūras–Kaukāza reģiona dialogā, un Turcijas kā tranzītvalsts svarīgo lomu šajā gadījumā.

Dalībvalstīm jāapzinās, ka gadījumā, ja ES parādītos kā konkurents vai šķērslis ASV stratēģisko enerģijas interešu aizstāvībai, meklējot jaunus energoresursus, izvirzītos transatlantiska dažādība. Referents uzskata, ka ASV attīsta dominēšanas tirgū politiku ar tehnoloģiju palīdzību un de facto vēlēties uzspiest savas normas jaunattīstības valstīm, un tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis veidot ilgtspējīgas un līdzsvarotas attiecības enerģijas jautājumos.

Referents aicina dalībvalstis ievērot lielāku pārredzamību saistībā ar ārzemju kapitāla tranzītu, lai izvairītos no neskaidru finanšu darījumu pieauguma.

Referents aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt informatīvas energoefektivitātes kampaņas un padarīt pieejamākus īstenojamos risinājumus, jo enerģijas taupīšana ir atkarīga no šī principa piemērošanas lielākajai daļai izmantoto iekārtu un tehnoloģiju, bet nav nošķirama arī no katra indivīda paradumiem.

Referents pieprasa iespējami drīz novērtēt valstu rīcības plānus, ko dalībvalstis ir ieviesušas, lai konkrēti izlemtu tādas politikas un pasākumus, kas ļautu ES pēc iespējas ātrāk sasniegt mērķus. Viņš uzsver, ka šī novērtēšana ir nepieciešama pirms jaunas iniciatīvu paketes īstenošanas 2008. gadā, ko Komisija piedāvājusi tādās jomās kā ēku energoefektivitāte, enerģijas marķējums, ekodizains un koģenerācijas veicināšana. Viņš atbalsta pasākumus, kas paredz veicināt energoefektivitāti un atjaunojamās enerģijas, piemēram, ar kohēzijas politiku saistītām finansēšanas programmām, „zaļo nodokļu politiku” vai „Eiropas pilsētu mēru pakta”

ieguldījumu labākās prakses popularizēšanā.

Ogles joprojām ir daļa no ES apgādes un alternatīva naftai un gāzei. Tomēr referents uzsver, ka lielākais šī materiāla trūkums ir ļoti augsts CO2 emisiju līmenis. Tāpēc, gaidot oglekļa savākšanas un uzglabāšanas tehnoloģiju izmēģinājumu rezultātus, jaunu ogļu elektrisko staciju celtniecība būtu pieļaujama tikai nepieciešamības gadījumā un ar nosacījumu, ka tās atbilst augsta ražīguma kritērijiem.

Referents piekrīt Komisijas analīzei, ka dalībvalstīm, kas jau izvēlējušās vai izvēlēsies kodolenerģiju, ir steidzami jāpieņem investēšanas lēmumi, bet ES savukārt jāturpina kodoliekārtu ekspluatācijas reglamentācija. Referents gaida nākamo direktīvas priekšlikumu par kodoliekārtu drošību, ko jau vairākkārt pieprasījis Eiropas Parlaments, ņemot vērā Augsta līmeņa darba grupas paveikto kodoldrošības un radioaktīvo atkritumu pārvaldības jomā un atsaucoties uz Eiropas Kodolenerģijas foruma diskusijām.

Referents apsveic konverģences iniciatīvas tādās pētījumu jomās kā iekārtu drošība un konkurētspēja, resursu ilgtspējība un radioaktīvo atkritumu samazināšana, piemēram, tehnoloģiskā platforma ilgtspējīgai kodolenerģijai (SNE-TP), kā arī dažādas Eiropas industriālās iniciatīvas, kas uzsāktas Eiropas energotehnoloģiju stratēģiskā plāna (ETS plāna) ietvaros. Referents aicina īstenot šīs iniciatīvas, lai pēc iespējas ātrākā laikā varētu ieviest Eiropas Ilgtspējīgas kodoldalīšanās iniciatīvu.

Referents arī atzīst, ka Komisijai un dalībvalstīm jādomā par sekām, ko Eiropas enerģētikas politika (sevišķi ar enerģētisko decentralizāciju) atstās uz teritoriālo plānojumu, lielajām transporta maģistrālēm un infrastruktūras mezgliem. Viņš uzsver, ka nepieciešams veicināt projektus, kas apvieno vairākus atjaunojamo enerģiju veidus, lai līdzsvarotu un kompensētu to bieži vien neregulāro darbību.

Referents apstiprina ilgtermiņa mērķi ierobežot oglekļa emisijas elektrības ražošanā, aizvietojojot esošās ražošanas jaudas, pārtraucot transporta nozares atkarību no naftas un gāzes, ceļot ēkas ar zemu un pozitīvas enerģijas patēriņu un veidojot efektīvus savstarpēji savienotus elektrības tīklus. Viņš uzsver, ka gadījumā, ja energoefektivitāte un enerģijas taupīšana tāpat kā atjaunojamo enerģiju izmantošanas turpināšana būs prioritāras, līdz 2030. gadam netiks kompensēts enerģijas resursu deficīts. Viņaprāt, laika periodā pēc 2030. gada draud enerģijas deficīts pasaules mērogā. Tādēļ viņš Energotehnoloģiju stratēģiskā plāna ietvaros izsaka atbalstu politiskās dienaskārtības 2030. gadam un politikas plāna 2050. gadam izstrādi. Lai to paveiktu, nepieciešams turpināt izvērtēt laika posmu no 2020. līdz 2050. gadam no enerģijas avotu dažādības viedokļa, aplūkojot dažādus scenārijus un ņemot vērā enerģijas patēriņa pieaugumu, enerģijas potenciālos resursus, ietekmi uz vidi, enerģijas prognozējamo cenu un CO2 emisijas.

Saistībā ar nākotnes enerģijas krājumiem viņš atgādina par nepieciešamību pastāvīgi veicināt pētījumus kodolatkritumu pārstrādes un kodolsintēzes jomā.

Referents pieprasa, lai plāns 2050. gadam ļautu virzīt pētniecību un enerģētisko tehnoloģiju attīstību ar nolūku samazināt atjaunojamo enerģijas avotu izmaksas, pieļaut enerģijas (galvenokārt elektroenerģijas) uzglabāšanu, izmantot 4. paaudzes kodolreaktorus, atrast alternatīvu naftai transportlīdzekļiem un uzsvērt saules enerģijas potenciālu.

20.1.2009

ĀRLIETU KOMITEJAS ATZINUMS

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai

par Otro stratēģisko pārskatīšanu enerģijas jomā
(2008/2239(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Giorgos Dimitrakopoulos*

IEROSINĀJUMI

Ārlietu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteju iekļaut rezolūcijas priekšlikumā šādus ierosinājumus:

1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par Otro stratēģisko enerģētikas pārskatu un jo īpaši tās priekšlikumus attiecībā uz ārējās enerģētikas politiku, kuri lielā mērā sakrīt ar Parlamenta 2007. gada 26. septembra rezolūciju „Virzoties uz kopēju Eiropas ārpolitiku enerģētikas jomā”¹; pauž neapmierinātību, ka trūkst detalizētu priekšlikumu, un atkārtoti uzsver, ka vēl jāpalielina ES centieni izstrādāt saskaņotu un efektīvu kopēju Eiropas ārpolitiku enerģētikas jomā, no jauna pievēršoties valstīm, kurās ražo enerģiju;
2. uzskata, ka Eiropas ārpolitikas izveidošana enerģētikas jomā ļaus Eiropas Savienībai runāt vienbalsīgi un nostiprinās tās starptautisko nostāju enerģētikas jautājumos; tādēļ aicina Komisiju apzināt un ierosināt konkrētus mehānismus, lai padziļinātu un uzlabotu sadarbību starp dalībvalstīm un ES kopējas nostājas un vēstījuma izveidei; lūdz Komisiju paātrināt darbu izpildi un pēc iespējas drīz dot konkrētus priekšlikumus;
3. uzskata, ka attiecībā uz ilgtspējību un energoefektivitāti Eiropai ir jābūt par paraugu un ka tādēļ Eiropas Savienībai ir jāuzņemas vadošā loma pasaulē atjaunojamo enerģijas avotu un energoefektivitātes jomā un jāizplata tās zināšanas un pieredze šajā jomā; uzsver, ka šis potenciāls jāizmanto īpaši divpusējā dialogā ar jaunajām tirgus ekonomikas valstīm, piemēram, Ķīnu un Indiju;
4. uzskata, ka attiecības un partnerattiecības ar galvenajiem enerģijas piegādātājiem, tranzīvalstīm un patērētāju valstīm ir svarīgas un tās ir jāpadziļina; tomēr norāda, ka šo attiecību un partnerības padziļināšana nekādā gadījumā nedrīkst norītēt, pārkāpjot ES pamatvērtības, īpaši saistībā ar cilvēktiesību ievērošanu; šajā sakarībā uzsver, ka

¹ OV C 219 E, 28.8.2008., 206. lpp.

uzticības, kā arī dziļāku un juridiski saistošāku sakaru veidošanai starp ES un ražotājvalstīm un tranzītvalstīm ir jānorit līdz ar demokrātijas, cilvēktiesību un tiesiskuma veicināšanu un ievērošanu; prasa izstrādāt un pieņemt politiku un konkrētus pasākumus šo mērķu sasniegšanai;

5. ar gandarījumu atzīmē gadījumus, kad jau ir notikusi pārvaldības un tirgus integrācija (piemēram, Norvēģijā), un uzsver, ka politika, kas pašreiz tiek izstrādāta, ir svarīga integrēta tirgus izveidei citās Eiropas daļās (piem., Dienvidaustrumeiropā); uzskata, ka šāda tirgus integrācija kalpo par instrumentu dialoga padziļināšanai, īpaši attiecībā ar ražotājvalstīm;
6. uzsver paplašināšanās procesa nozīmi plašākai *acquis communautaire* piemērošanai enerģētikas nozarē; šajā sakarībā uzskata Turciju par svarīgu ES enerģētikas stratēģijas partneri un atzīmē nolīgumus, ko Turcija noslēgusi ar kaimiņvalstīm (piemēram, ar Grieķiju un Itāliju par *ITGI* dabasgāzes cauruļvadu, kā arī ar Azerbaidžānu un Turkmēnistānu) par enerģijas piegāžu plūsmu;
7. prasa izstrādāt ES nolīgumos ar ražotājvalstīm ārpus Eiropas jaunus noteikumus „savstarpējai atkarībai enerģētikas jomā”, kuri attiektos, piemēram, uz ieguldījumiem un ieguldījumu aizsardzību, infrastruktūras attīstību un fizisku aizsardzību, pieeju tirgiem, dialogu par tirgus un politikas attīstību, tranzīta nolīgumiem un strīdu izšķiršanas noteikumiem;
8. uzsver pašreizējo sarunu nozīmi starp ES un Krieviju, lai noslēgtu jaunu nolīgumu, kas aizstātu 1997. gada Partnerības un sadarbības nolīgumu; uzskata, ka energoapgāde jāiekļauj šajā jaunajā nolīgumā kā galvenā daļa, lai panāktu turpmākus uzlabojumus dažādās ES un Krievijas attiecību jomās, kas saistītas ar enerģētiku; tādēļ prasa izstrādāt juridiski saistošus noteikumus attiecībā uz savstarpējo atkarību enerģētikas jomā, ņemot vērā pieaugošo sadarbību starp ES un Krieviju enerģētikas jomā;
9. atzīmē ES un OPEC (Naftas eksportētājvalstu organizācijas) dialoga nozīmi enerģētikas jomā un mudina Komisiju padziļināt šajā jomā dialogu ar Norvēģiju; norāda, ka joprojām būtiska prioritāte ir sadarbība ar Kaspijas jūras reģiona valstīm;
10. prasa attīstīt tālāk attiecības enerģētikas jomā ar tādiem partneriem kā ASV, Austrāliju, Kanādu un Japānu, kā arī strauji augošajām patērētājvalstīm, piemēram, Ķīnu un Indiju; uzsver, ka ir būtiski aizsākt dialogu enerģētikas jomā ar valstīm, kurās ir potenciāls alternatīvo enerģiju ražošanas jomā;
11. uzskata, ka Eiropas Savienībai ir jāpadziļina transatlantiskais dialogs, kā arī ilgtspējības un energoefektivitātes jomā — sadarbība ar ASV, kas ir lielākais enerģijas patērētājs;
12. atzīmē, ka, piemēram, Transsahāras gāzesvada, „South Stream” gāzesvada, *ITGI* gāzesvada, kura celtniecība jau notiek, un „Nabucco” gāzesvada projektu realizēšana veicinās ilgtermiņā daudzveidību gāzes piegādei Eiropai, tomēr daudz vairāk jādara īsā un vidējā termiņā, lai veicinātu gāzes eksportu no bagātajiem Kaspijas jūras reģiona krājumiem uz Eiropu; prasa Čehijas prezidentūras un turpmāko ES prezidentūru laikā censties kopīgi atbalstīti ražotājus, lai izveidotu Dienvidu gāzes koridoru;

13. uzsver, ka steidzami jāapstiprina un jāīsteno „Pasākumu kopums klimata un atjaunojamo energoresursu jomā”, lai cīnītos ar klimata pārmaiņām, samazinot CO₂ emisijas, un veicinātu atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu;
14. uzskata, ka Lisabonas līguma ratificēšana pastiprinās centienus izveidot kopīgu Eiropas enerģētikas politiku.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	20.1.2009
Galīgais balsojums	+: 44 -: 2 0: 1
Deputāti, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Vittorio Agnoletto, Angelika Beer, Monika Beňová, Giorgos Dimitrakopoulos, Michael Gahler, Jas Gawronski, Alfred Gomolka, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Ioannis Kasoulides, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Johannes Lebech, Philippe Morillon, Baroness Nicholson of Winterbourne, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Janusz Onyszkiewicz, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, João de Deus Pinheiro, Samuli Pohjamo, Bernd Posselt, Libor Rouček, Christian Rovsing, Flaviu Călin Rus, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Hannes Swoboda, István Szent-Iványi, Konrad Szymański, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Ari Vatanen, Andrzej Wielowieyski, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Kinga Gál, Aurelio Juri, Aloyzas Sakalas, Inger Segelström

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	21.1.2009
Galīgais balsojums	+: 38 -: 5 0: 4
Deputāti, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Šarūnas Birutis, Jan Březina, Philippe Busquin, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Den Dover, Lena Ek, Nicole Fontaine, Adam Gierek, Norbert Glante, András Gyürk, Fiona Hall, David Hammerstein, Erna Hennicot-Schoepges, Mary Honeyball, Ján Hudacký, Romana Jordan Cizelj, Werner Langen, Anne Laperrouze, Eluned Morgan, Antonio Mussa, Angelika Niebler, Reino Paasilinna, Atanas Paparizov, Aldo Patriciello, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Anni Podimata, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Mechtild Rothe, Paul Rübig, Andres Tarand, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Catherine Trautmann, Nikolaos Vakalis
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Ivo Belet, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Matthias Groote, Toine Manders, Vittorio Prodi, Esko Seppänen, Silvia-Adriana Țicău, Roberts Zīle
Aizstājēji (178. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Marian-Jean Marinescu